

GAZETA POMORSKA

10 GR.

Nr. 41 AB

Piątek, 5 sierpnia 1938

Rok 1

Aleksandrów Kulawki, Brodnica, Bydgoszcz, Chełmno, Chełnice, Gdańsk, Gdynia, Grudziądz, Inowrocław, Kartusy, Kościelzyna, Lipno, Nowe-Miasto, Rybin, Sępólno, Starogard, Świecie, Szubin, Tczew, Toruń, Tuchola, Wąbrzeźno, Wejherowo, Wyrzysk

„Sytuacja na granicy spokojna” głosi komunikat japoński z Czangkufeng

40 dywizyj sowieckich maszeruje ku terenom konfliktu

LONDYN. Prasa angielska wypowiada opinię, że poważniejsze rozszerzenie się konfliktu granicznego między Japonią a Sowietami nie jest spodziewane. Ani jedna ani druga strona, o ile chodzi o czynniki oficjalne rządowe, nie dąży do wywołania wojny.

Liczba wojsk rosyjskich, skoncentrowanych na granicy Mandżurii wynosi 400 tys. Japończycy zaś skoncentrować mieli dotychczas tylko 300 tys. Informacje miarodajnych czynników brytyjskich wskazują narazie na raczej defensywną taktykę armii sowieckiej.

TOKIO. Komunikat, ogłoszony przez ministerstwo wojny wczoraj o godz. 13.35, według czasu miejscowego:

Sytuacja na granicy spokojna. Do czwartku godz. 11.30 w rejonie pogranicznym nie pojawił się ani jeden samolot sowiecki. Artyleria sowiecka bombardowała wieś Kozo do godz. 10 wieczorem w środę.

Japońskie wojska pograniczne, w doskonałym stanie moralnym, czujnie trzymają straż, obserwując ruchy wojsk sowieckich.

TOKIO. Agencja Domei donosi, iż wojska sowieckie, złożone z 40 dywizyj strzelców i brygady zmotoryzowanej, posuwają się z Nowokijewska na południe. W Nowokijewsku skoncentrowano 50 do 60 samolotów i 200 czołgów.

W czwartek rano, japoński wiceminister spraw zagranicznych Horinuczi zaprosił sowieckiego charge d'affaires Smetanina na konferencję, która trwała 2 godziny.

W toku rozmowy wicem. Horinuczi odrzucił, jako niezadany, protest sowiecki z dn. 2 sierpnia oraz ze swej strony zaprotestował przeciwko ciągłym naruszeniom granicy przez samoloty sowieckie i przeciwko bombardowaniu

przez samoloty otwartych miejscowości w północnej Korei.

Ponadto ambasador japoński w Moskwie Szigemitsu odbył w czwartek rano z komisarzem Litwinowem konferencję, podczas której zaprotestował przeciwko prowokacjom sowieckim, naru-

szaniu granicy oraz domagał się podjęcia niezwłocznie kroków zapobiegawczych.

Rzecznik japońskiego ministerstwa spraw zagranicznych oświadczył, iż dotychczas wojska japońskie starały się powstrzymać naloty samolotów sowieckich przy pomocy artylerii przeciwlotniczej. Kilka samolotów sowieckich zostało straconych. Cierpliwość Japonii dobiega jednak kresu. Jeżeli samoloty sowieckie będą uprawiały w dalszym ciągu swą akcję prowokacyjną, wówczas będziemy walczyć z nimi nie tylko przy pomocy artylerii przeciwlotniczej, ale też przy pomocy naszych samolotów.

Min. Beck na norweskim kontrtorpedowcu

OSŁO. Drugi dzień pobytu min. Becka w Norwegii poświęcony został wycieczce po fiordach, odbytej na jednej z najnowocześniejszych jednostek królewskiej marynarki norweskiej, kontrtorpedowcu „Sleipner”.

Min. Beckowi i jego małżonce w podróży tej towarzyszyli: naczelny dowódca sił morskich Norwegii admirał Diessen, minister spraw zagranicznych Koht z małżonką i wyższymi urzędnikami norweskiego ministerstwa spraw zagr.

Przy wspaniałej pogodzie i spokojnym morzu kontrtorpedowiec „Sleipner” odbił o godz. 10.30 rano od reddy portu w Oslo, kierując się do Horten, gdzie mieści się baza marynarki wojennej. W czasie podróży, która trwała dwie godziny, mi-

nister Beck miał możliwość odbycia dłuższej rozmowy z min. Kohtem. Była to z kolei druga dłuższa rozmowa poza wczorajszą konferencją, jaka miała miejsce po śniadaniu, wydanym w poselstwie R. P.

Dla zademonstrowania gościowi polskiemu działania torped, produkowanych w Horten, wystrzelono jedną z nich.

Śniadanie na cześć ministra Becka zostało wydane w miejscowym kasynie oficerskim. Po śniadaniu admirał Diessen wznosił toast za zdrowie króla Haakona VII z okazji przypadających w dniu wczorajszym imienin, a potem wyraził swą radość z racji goszczenia tak wybitnej osoby, pijąc zdrowie ministra Becka.

Ostry protest niemiecki w Pradze

BERLIN. Niemieckie biuro informacyjne donosi z Pragi: Poselstwo niemieckie w Pradze złożyło ostry protest u rządu czeskosłowackiego przeciwko ponow-

nemu przelotowi samolotów czeskosłowackich ponad granicą niemiecką aż do Kładzka (Glatz). Rząd niemiecki domaga się ukarania winnych.

Niezwykła przesyłka towarowa

Sztyd konsulat bolszewickiego w Chojnicach

Niezwykłą przesyłkę odebrał kupiec chojnicki p. Franciszek Rink w paczce nadanej przez pewną firmę wyrobów emaliowych, w której po otwarciu znalazł emaliowaną tablicę z napisem w języku rosyjskim i francuskim: „Konsulat gene-

ralnych Z. S. R. R.”

Zdumiony i nieco przerażony tym niezwykłym sztydem, ozdobionym emblematami sowieckimi oddał całą przesyłkę w ręce policji.

Bezrobotny chce sprzedać oko za 1.500 dol.

MONTREAL. W G. Whittit, bezrobotny z Calgary Alta, przeczytawszy w jednym z pism artykuł o „osadzaniu” zdrowych oczu i o przywróceniu w ten sposób wzroku niewidomym, ogłosił w jednym z pism Kanady, że gotów jest sprzedać swe oko za 1.500 dolarów. Reportersom oświadczył, że nie robi tego dla reklamy, lecz że pragnie pomóc sobie, nauce i jakiemuś niewidomemu.

Cena 1.500 dolarów równa się kwocie, jaką od firm asekuracyjnych otrzymuje robotnik, który stracił oko przy pracy.

Samobójstwo staruszka z miłości

ŁÓDŹ. W środę nad ranem w centrum miasta Łodzi popełnił potrójne samobójstwo 60-letni handlowiec Wolf Tykociński. Tykociński posiadał żonę i dwoje dorosłych dzieci. Niedawno zakochał się w młodsiutkiej urzędniczej biurowej.

Gdy wszelkie starania o uzyskanie jej względów zawiodły, Tykociński, którego rodzina bawi obecnie w Muszynie, nad ranem usiłował powiesić się, sznu: jednak pękł. Wówczas Tykociński przeciął sobie żyły obu rąk, a następnie wyskoczył z 3-go piętra na bruk ulicy, ponosząc śmierć na miejscu.

Przed popełnieniem samobójstwa denat zostawił w dozorczy 7 listów, adresowanych do rodziny i kilku firm handlowych.

Antypolski wiec na granicy polskiej urządzili komuniści czescy

MORAWSKA OSTRAWA. Prasa czeska komentuje niedzielną manifestację komunistyczną, urządzonej na granicy polskiej w Trzyńcu w celu demonstrowania przeciw „faszyzmowi” polskiemu. Pomimo wielkiej i długotrwałej propagandy, rozwijanej na Śląsku i na Morawach, skąd władze kolejowe zorganizowały nadzwyczajny pociąg z Morawskiej Ostrawy, demonstracja wypadła blado. Przeważali czescy robotnicy, natomiast

uderzała znikoma ilość Polaków.

Jak pisze prasa czeska, przejeżdżającym przez czeski Cieszyn komunistom zgotowało stacjonowane tam wojsko czeskie gorące owacje.

Wbrew przepisom ustawowym, które zakazują udziału dziatwy szkolnej w manifestacjach politycznych, na czele pochodu szło około 150 dzieci w wieku od lat 7 do 14, wznosząc po czesku okrzyki: „Niech żyje armia czerwona”.

Sesja Rady Naczelnej OZN

W dniach 11, 12 i 13 sierpnia rb. odbędzie się w Warszawie sesja Rady Naczelnej Obozu Zjednoczenia Narodowego, na której zostaną omówione kwestie, opracowane przez komisję rolną i oświatowo-wychowawczą.

Szef Służby Młodych OZN u ks. Prymasa

WARSZAWA. W dniu wczorajszym Jego Eminencja ks. Kardynał Prymas Polski dr. August Hlond przyjął w Poznaniu przewodniczącego Służby Młodych Obozu Zjednoczenia Narodowego i kierownika głównego Związku Młodej Polski mjr. Edmunda Galinata.

6 sierpnia 14-ty marsz „Szlakiem Kadrowki”

Do Krakowa przybywają z całej Rzeczypospolitej patrole wojskowe i różnych organizacji i związków sportowych, które wezmą udział w 14-tym marszu „szlakiem kadrowki” na tradycyjnej trasie Kraków—Miechów—Jędrzejów—Kielce.

Do marszu tego zgłosiło się ogółem 67 patroli. Odmarsz ich „szlakiem kadrowki” nastąpi 6 sierpnia br. o godz. 4 rano z historycznych Oleandrów w Krakowie.

Zakaz przyjmowania Żydów na uczelnie włoskie

RZYM. Wczoraj ogłoszono zakaz przyjmowania Żydów zagranicznych na uczelnie włoskie wszystkich stopni. Zakaz ten uważany jest jako następstwo faszystowskiej deklaracji rasowej z 15 lipca br. Dotknie on głównie młodzież żydowską z krajów Europy środkowej i wschodniej, albowiem Żydzi z tych właśnie państw byli szczególnie licznie reprezentowani na uniwersytetach włoskich w Bolonii, Padwie, Peruggi, Pizie i innych.

Niezwykły wyczyn strzelców alpejskich

Niezwykłego wyczynu dokonali włoscy strzelcy alpejscy, których oddział złożony z 100 ludzi w pełnym uzbrojeniu z karabinami maszynowymi i miotaczami min wspiął się na szczyt Monte Cervino, wysoki na 4.476 mtr. (ATE)

Uczcijmy pamięć czynu zbrojnego 6-ty sierpnia w Toruniu

Zarząd Koła Związku Legionistów w Toruniu wydał następującą odezwę:

Data 6-go sierpnia 1914 r. na zawsze zapisana została w sercach Polaków.

W tym dniu historycznym pierwsi po wielu latach żołnierze polscy ruszyli w bój po chwałę i wielkość Rzeczypospolitej. Ich czyn orężny pobudził do walki cały nasz naród. Niewiele lat minęło, gdy na umęczonej Ziemi Pomorskiej podnieśli zbrojne ramiona przeciw najeźdźcom bracia tamtych bojowników sierpniowych, by wspólnym wysiłkiem wywalczyli dla ojczyzny obecne jej granice.

Należy złożyć hołd poległym bohaterom w walkach o niepodległość Rzeczypospolitej.

Legioniści i Peowłacy

Dnia 5 sierpnia br. obowiązkowa zbiórka w lokalu Związku przy ul. Żeglarskiej 5 o godz. 19.00.

Po zebraniu oddziały maszerują wraz z pocztami sztandarowymi przed pomnik Marszałka Piłsudskiego, celem wzięcia udziału w apelu Poległych.

Dnia 6 sierpnia br. Zbiórka o godz. 9,10 w lokalu Związku, celem wzięcia udziału w dziękczynnym i solennym nabożeństwie, które odprawione zostanie w kościele parafialnym — Bazylice św. Jana o godz. 10.00.

Udział biorą oddziały i poczty sztandarowe.

Toruń, dnia 4 sierpnia 1938 r.

Zarząd Związku POW Oddział Toruń.
Zarząd Związku Legionistów Polskich Oddział Toruń

Apel do wszystkich niepodległościowców i organizacji społecznych.

Związek Legionistów Polskich Oddział w Toruniu, prosi organizacje Niepodległościowe, Kombatanckie, b. Wojskowych, Młodzieżowe i wszystkie Or-

ganizacje Społeczne o wzięcie udziału w uroczystym apelu Poległych uczestników walk o Niepodległość, który odbędzie się dnia 5 sierpnia br. o godz. 21-ej przed pomnikiem Marszałka Józefa Piłsudskiego, na placu św. Katarzyny oraz

w uroczystym nabożeństwie, które zostanie odprawione dnia 6 sierpnia o godz. 10-tej w kościele parafialnym — Bazylice św. Jana.

Należy złożyć hołd poległym bohaterom w walkach o niepodległość Rzplitej.

W dniu 5 sierpnia br. o godz. 21 na placu św. Katarzyny przed pomnikiem Wielkiego Marszałka odbędzie się UROCZYSTY APEL POLEGŁYCH.

W dniu zaś 6 sierpnia br. odprawione zostanie solenne nabożeństwo dziękczynne o godz. 10 w kościele parafialnym — Bazylice św. Jana.

Aromatyczna
mocno parująca

HERBATE

kupuje się najkorzystniej tylko w firmie

B. Hozakowski, Toruń, Mostowa 28.
Telefon 2181. (1330)

„P. K. P. — najmilszym turystom”

Ulgowe przejazdy dla dzieci do lat 14

WARSZAWA. W dniach od 8 do 18 sierpnia Polskie Koleje Państwowe ponawiają okres ulgowych przejazdów dla dzieci w wieku do lat 14. W pierwszym okresie, który trwał od 11 do 21 lipca br., odbyło się ponad 200 tys. ulgowych przejazdów dzieci, co najlepiej świadczy o popularności imprezy, która odbyła się

pod hasłem: „P. K. P. — najmilszym turystom”. Warunki ulgowe przewozu dzieci w dniach od 8 do 18 sierpnia będą takie same, jak i poprzednio, a więc każda osoba dorosła, jadąca za biletem normalnym lub ulgowym, ma prawo zabrać ze sobą 5 dzieci w wieku do lat 14. Ułga dla dzieci jest bardzo znaczna, wynosi bowiem 87½ proc. od taryfy normalnej. Przed nabyciem biletu dla siebie, opiekun powinien się zaopatrzyć w karty uczestnictwa dla dzieci, wydane na barwnych pocztówkach przez Ligę Popierania Turystyki. Karty te w cenie 30 groszy za sztukę sprzedają wszystkie biletowe kasy kolejowe oraz biura podróży. Po wypełnieniu i podpisaniu kart uczestnictwa opiekun przedkłada je w kasie biletowej, która na podstawie tych kart wyda bilety ulgowe dla dzieci ze zniżką 75 procent na przejazd w pierwszą stronę. Bilety te służą następnie do bezpłatnego powrotu do stacji pierwotnego wyjazdu. W tym celu przed rozpoczęciem podróży z powrotem opiekun powinien ostemplować w kasie biletowej tak karty uczestnictwa, jak i bilety ulgowe dla dzieci, wykorzystane na przejazd pierwotny, bowiem bez ostemplowania kart i biletów dzieci nie miałyby prawa do bezpłatnego powrotu. Ułga może być stosowana w 1, 2 i 3 klasie pociągów osobowych lub pospiesznych. Podróż z powrotem musi być rozpoczęta najpóźniej w dn. 18 sierpnia 1938 r.

Polska ekspedycja na Olimpiadę w Helsinkach

WARSZAWA. Polski Komitet Olimpijski postanowił wysłać na 12-tą Olimpiadę w Helsinkach bardzo liczną ekspedycję, złożoną z 84 czynnych sportowców i 23 kierowników technicznych, masażystów, sekundantów itd. Polska weźmie udział w lekkoatletyce, w piłce nożnej, wioślarstwie, zawodach konnych, szermierce, boksie, strzelaniu, kobiecej gimnastyce i olimpijskim konkursie sztuki. Przypuszczalnie Polska obeśnie również żeglarstwo i pływanie, o ile forma zawodników pozwoli na to.

Ruch kuracjuszków nad morzem wzmagają się

W sezonie roku bieżącego nad morzem polskim dała się zauważyć niespotykana dotychczas frekwencja letników, jak i turystów oraz wycieczek. We wszystkich miejscowościach, zwłaszcza kąpieliskach nadmorskich panowało przepelnienie do ostatnich dni lipca. Zdawało się, że z nastaniem sierpnia, w pensjonatach rozluźni się nieco. Tymczasem po odpłynięciu jednej fali letników, nadpłynęła nowa. Pensjonaty oraz mieszkania i pokoje umeblowane są nadal przepelnione i nie wskazują na to, by do końca miesiąca ruch letniskowy uległ osłabieniu.

Właściciele pensjonatów wszystkich uzdrowisk nadmorskich liczą na piękną jesień nadmorską, która rok rocznie jest bardzo ciepła. Spodziewają się bowiem zatrzymać letników na pobyt t. zw. „ryczałtowy”, co kalkuluje się znacznie taniej i daje możliwość mniej zamożnym skorzystania z wypoczynku i kąpeli morskich.

Polskie trawlerzy rybackie wracają

Z połowów na Morzu Północnym powróciły dwa trawlerzy rybackie „Barbara” i „Cezary”. Trawler „Barbara” przywiózł 213 beczek śledzi zasolonych, 17.300 kg śledzi świeżych i 1.750 kg ryb różnych gatunków.

„Cezary” zaś wyładował w porcie gdynskim 290 beczek śledzi zasolonych, 25.000 kg śledzi świeżych w lodzie i około 2.000 kg ryb innych. Niezwłocznie po rozładowaniu łuków, oba statki wyruszyły z powrotem na wody Morza Północnego.

Angielski jacht parowy w porcie gdańskim

Wczoraj rano około godz. 6,30 przybył do portu gdańskiego z Kłajpedy angielski jacht parowy „Venetia”, którego właścicielem jest lord Inverforth. Jacht o pojemności 223 m³ pod komendą kapitana C. Atkinsa przybił do nabrzeża przy Schnitensleg, a więc na Motławie. Na jachcie znajduje się 19 osób załogi i 6 pasażerów, a między nimi właściciel statku.

Młodzież akademicka nad morzem

Wiceminister Oświaty wizytuje obozy strzeleckie na wybrzeżu

WARSZAWA. Wiceminister Oświaty prof. Jerzy Alexandrowicz w towarzystwie dyrektora departamentu nauki i szkół wyższych prof. Józefa Patkowskiego oraz kierownika referatu spraw młodzieży akademickiej Stanisława Kulesińskiego dokonał wizytacji studenckich obozów i kolonii letnich na wybrzeżu morskim.

Wicemin. Alexandrowicz zwiedził następujące ośrodki: Redłowo Dolne — kolonia Bratniej Pomocy Studentów Polaków Politechniki Gdańskiej, Cetniewo —

obóz warszawskiego Koła Medyków, Tupadły — własność Towarzystwa Przyjaciół Młod. Akademickiej, Rozewie — kolonia samopomocy organizacji studentów Uniw. Poznańskiego, Jastarnia — obóz wyszkoleniowy Akad. Związku Morskiego.

Stwierdzono, że na wybrzeżu b. licznie i chętnie zjeżdża obecnie młodzież akademicka z różnych miast. Wiceminister zachęcał do wykorzystania pobytu letniego w kierunku pogłębienia zainteresowań morskich.

„Tęsknili do dawnych dobrych czasów”

Proces młodych bolszewików o sabotaż

W Moskwie toczy się nowy proces kontrrewolucyjnej grupy prawicowotrockistowskiej.

Podsądni przyznają się, że krytykowali oni politykę rządu i partii w przemysle węglowym i że w truście węglowym „Budionowugol” prowadzone są ciągle aresztowania, chociaż na ławie oskarżonych zasiadło tylko 5 osób.

Główny inżynier Woronczenko, oskarżony m. in. o umyślne spowodowanie katastrofy windy, wyjaśnił, że w celu spowodowania tej katastrofy wystawił do prowadzenia windy pijanego maszynistę. Poza tym z zeznań podsądnych wynika, że w kopalniach węglowych pracują 15-letni chłopcy.

Podsądny Pruzuński, główny mechanik, przyznając się do organizowania katastrof z ofiarami ludzkimi, opowiedział, jak zgubił młodego robotnika Kowalenkę, urodzonego w 1922 r.

Wszyscy podsądni są ludźmi młodymi, bo zaledwie trzydziestokilkuletnimi, a więc wychowanymi w ideologii obecnego reżimu.

W zeznaniach swoich przyznają się, że tęsknili do dawnych dobrych czasów przedrewolucyjnych. Co spowodowało

ich sympatię do owych czasów i pchnęło ich na drogę spisku przeciwko obecnemu reżimowi, przewód sądowy dotychczas nie wyjaśnił.

X Walny Zjazd Delegatów Kół Ogólnego Związku Podoficerów Rezerwy Wielkiego Pomorza odbędzie się w Grudniadzu

Jak już pokrótce donosiliśmy, w niedzielę, 7 sierpnia br. odbędzie się w Grudniadzu X-ty Walny Zjazd Delegatów Kół Ogólnego Związku Podoficerów Rezerwy Wielkiego Pomorza w Grudniadzu. Zjazd ten zapowiada się imponująco i przypuszczać należy, że w niedzielę nie zabraknie w Grudniadzu przedstawicieli ani jednego Koła Podoficerów Wielkiego Pomorza.

Zjazd grudniadzki będzie zarazem wielką manifestacją patriotyczną w kresowym grodzie. Podoficerowie udowodnią nam, że tworzą silną i zwartą organizację, która całą swą działalność streszcza w dwóch słowach: Dla Polski!

W zjeździe grudniadzkim wezmą udział nie tylko delegaci Kół, ale powinni również zjechać się wszyscy, jak jeden

mał podoficerowie rezerwy nie należący do tej organizacji, by publicznie zamianifestować swą gotowość.

W sobotę, 6 sierpnia odbędzie się przedjazdowe zebranie członków zarządu Okręgu i członków zarządu Koła Grudniadzkiego.

W niedzielę, 7 sierpnia już o godz. 6 rano odbędzie się na dworcu powitanie przyjeżdżnych delegatów. O godz. 7 odbędzie się śniadanie w ogrodzie „Tivoli”, po czym nastąpi przegląd i raport przed komendantem okręgowym.

Dalszy program jest następujący: o godz. 9 odmarsz na nabożeństwo; godz. 9,20 raport na Głównym Rynku przyjmie przedstawiciel Rządu R. P.; godz. 9,30 uroczyste nabożeństwo w kościele Św. Ducha; godz. 10,30 zbiórka i odmarsz do defilady; godz. 11 defilada przy ulicy Marszałka Piłsudskiego koło Straży Pożarnej; godz. 12 uroczyste otwarcie zjazdu w sali Tivoli; godz. 13 wspólny obiad żołnierski; godz. 13,30 odmarsz zawodników na strzelnicę garnizonową; godz. 14,15 początek obrad zjazdu; godz. 20 ogłoszenie wyników z zawodów strzeleckich i rozdanie nagród; godz. 20,30 wieczorek koleżeński z rodzinami.

Cenne wykopalisko znalezione pod Bydgoszczą

Historyczne grodziszczce na wzgórzu myślicyńskim

Koło Zamczyska pod Myślicyńskim natrafiono w czasie prac ziemnych na szczyt historycznego grodziszczca. Należało ono prawdopodobnie do klucza stojącego na straży do wejścia na Pomorze. Klucz ten tworzyły grodziszczca w Wyszogrodzie, Kamieńcu i Zamczysku. W Bydgoszczy krąży już oddawna legenda, że od zamczyska jest podziemne połączenie z Bydgoszczą.

Ma ono podobno iść od Fary popod Brdą i klasztor, na którego miejscu stoi obecnie teatr, aż do wzgórza myślicyń-

skiego. Ganki podziemne mają zresztą — jak mówią — znajdować się również pod całym starym miastem. Szczególnie pod Rynkiem Marszałka Piłsudskiego, poczynawszy od kościoła pojezuickiego.

Wracając do wykopaliska w zamczysku, dodać należy, że na wieść o nim przybył na miejsce kier. ekspedycji wykopaliskowej w Kamieńcu p. mgr. Jacek Delekt, który przeprowadza fachowe badania. Prace nad odkopaniem grodziszczca już się rozpoczęły. (m)

Pies wartości 70 tys. koron czeskich

Wśród towarów podlegających ocenie, które zostały w ostatnich dniach przewiezione przez granicę czechosłowacką, znajdował się m. in. drogocenny przedmiot oszacowany na 70 tys. koron czeskich. Przedmiotem tym był pies, mający obroż z platyny. Ponieważ „Pussli” nie zwrócił celnikowi uwagi na swoją biżuterię, a pan jego również dyskretnie ją przemilczał, nałożono właścicielowi cennego psa karę pieniężną w wysokości 70 tys. koron czeskich.

Przegląd prasy**Wolczyn czy Wawel?**

W prasie polskiej toczy się ożywiona dyskusja, gdzie złożyć sprowadzone z Rosji zwłoki ostatniego króla polskiego Stanisława Augusta. Jedni proponują miejsce urodzenia króla Wolczyn, drudzy Wawel. „Gazeta Polska” wyraża w tej materii następującą opinię:

„Wśród rozmaitych pomysłów wypowiedziano przede wszystkim poglądy, że powinien on znaleźć miejsce w grobach królewskich na Wawelu; wysunięto argument formalny, że Wawel jest miejscem spoczynku królów polskich, a więc tam winna spocząć również i trumna Stanisława Augusta.

Argumenty wysuwane na poparcie tezy wawelskiej nie są jednak przekonujące i wybór kaplicy w rodzinnym Wolczynie na miejsce wiecznego spoczynku Stan. Augusta jest może najwłaściwszym rozwiązaniem.

Wawel bowiem przede wszystkim otrzymał w minionym okresie historycznym charakter czegoś odmiennego, a szerszego niż tylko grobów królewskich. Kościuszko i ks. Józef Poniąkowski, Mickiewicz i Słowacki, a wreszcie ostatnio Józef Piłsudski, znaleźli na wawelskim wzgórzu swój wieczny spoczynek, zamienili je w panteon chwale narodu i świątynię najwyższych jego wartości moralnych.

Stanisław August Poniąkowski, król, który abdykował i zeszedł ze świata już bez korony królewskiej na skroniach, zeszedł z niego również z piętnem niezatartych smaz i poniżenia godności narodowej. Król, który patronował wprowadzeniu Konstytucji 3 Maja, ale który przystąpił następnie do Targowicy, i wreszcie ugiął się bez walki przed przemocą, musi być w świadomości narodu symbolem okresu najgłębszego poniżenia i upadku, zarówno godności narodowej jak i majestatu królów polskich.

Najwyższy hołd, jakim jest w Polsce składanie trumny w grobach wawelskich, byłby w tym wypadku zaprawiony zbyt wielką goryczą, zbyt wielu zastrzeżeniami i zbyt ponurą zjawą hańbiących wspomnień.

„Dar Pomorza” przed swą roczną podróżą zimową

Statek szkolny „Dar Pomorza” powrócił ze stoczni gdańskiej, gdzie był poddany remontowi i klasyfikacji. Obecnie zostali na niego zakreślani kandydaci na uczniów oraz t. zw. jungowie. Statek będzie odbywał krótkie próbné rejsy szkolne po Bałtyku w okolicach Helu i to aż do połowy przyszłego miesiąca. Później „Dar Pomorza” wyruszy w swą roczną podróż „zimową” wraz z uczniami, którzy przejdą do tego czasu eliminację i zostaną zakwalifikowani na uczniów rzeczywistych.

Ilu żyje naszych rodaków w republice czechosłowackiej i jaki ich stan prawny, ich położenie?

Czy faktycznie na przastarej ziemi piastowskiej, w tych powiatach, które znajdują się we władaniu władz czechosłowackich, Polacy stanowią tak znikomą mniejszość, że uzasadniona byłaby czechizacja tych ziem?

Weźmy więc do pomocy nieublaganą wymowę cyfr i rozpatrzmy się w składzie ludności polskich powiatów republiki czechosłowackiej.

Mamy do dyspozycji trzy spisy ludności: z r. 1910, 1920 i 1930. Pierwszy sporządziły władze austriackie, dwa ostatnie władze czeskie.

Austriacka statystyka urzędowa w „kraju koronnym” Śląsk zaprawdę nie była robiona z myślą o forytowaniu Polaków! Wręcz przeciwnie: była dla nas bardzo nieprzychylna, świadomie nas krzywdząca i robiona z myślą o forytowaniu żywiołu niemieckiego.

Mimo to urzędowy spis ludności z r. 1910, dokonany przez władze austriackie, musiał stwierdzić, że w obu powiatach — cieszyńskim i frysztaeckim — znajduje się: 125.275 Polaków, 33.149 Czechów i 22.686 Niemców. Czyli: przynależąca większość polska, wynosząca 68,5 proc., wobec 18,1 proc. Czechów i 12,4 proc. Niemców.

W dziesięć lat potem spisu ludności dokonały władze czeskie. I cóż potem ogłosili? Oto, że w tych obu powiatach, cieszyńskim i frysztaeckim, znajduje się... 68.034 Polaków. Zatem o prawie połowę mniej niż przed dziesięciu laty. Nieco podoligętnę liczbę ludności polskiej przy następnym spisie z r. 1930, wykazując

950 lat chrześcijaństwa i 20 lat bezbożnictwa w Rosji

W roku bieżącym zbiegły się dwie daty: dziewięćset pięćdziesiąta rocznica chrztu Rusi Kijowskiej przez Włodzimierza Wielkiego i dwudziesta rocznica dekretu sowieckiego o rozdziale cerkwi od państwa.

Mimowoli nasuwa się pytanie, jak naprawdę wygląda życie religijne Rosji na progu tysiąca blisko lat chrystianizacji i niecałego ćwierćwiecza bezbożnictwa. Czy Rosja była naprawdę chrześcijańska, jeśli stać się mogła podłożem tak bezprzykładnej w dziejach akcji bezbożniczej, tak barbarzyńskiego niszczenia świątyń i włączania w dusze ateistycznych hasel? Czy z drugiej strony po tych dwudziestu latach wojującego bezbożnictwa stała się już całkowicie i do gruntu pogąbską?

Szukając odpowiedzi na te pytania, trzeba przede wszystkim zwrócić uwagę na pewną dwoistość duszy rosyjskiej, która może najdobitniej wyraziła się w poglądach i życiu wybitnego rosyjskiego

filozofa, Rozanowa. Był on wyznawcą panteizmu, czcicielem „słońca, które jest potężniejsze od wszelkich bóstw, ponieważ sprawia wzrost zbóż i traw, służących na pokarm mlekoдайnym krowom”. Ten przedstawiciel kultu przyrody umarł i pochowany jednak został ze wspólną panichidą wśród bicia dzwonów cerkiewnych.

Nie jest pozbawione słuszności przypuszczenie, że bezkonkurencyjna w swym rozmachu agitacja bolszewicka pod hasłem „chleba i ziemi ludowi” oraz atak na cerkiew, jako — mówią językiem Gogola „podstawę knuta i służebnicę despotyzmu” spowodowały falę bezbożnictwa. Gdy jednak obietnicy rajy na ziemi zawiodły, gdy nad Rosją zaplował niewiarogodny wprost despotyzm z pod znaku „młota i sierpa”, nastąpiła reakcja. Lud rosyjski widząc ruiny swych świątyń, męczarnię swego duchowieństwa, na które może nieraz patrzył niechętnym okiem, nagle zaczął odnajdy-

wać w tym wszystkim, w religii, cerkwi i swych „batuszkach”, prawdziwą ostoję duchową.

I dlatego dzisiaj, w perspektywie lat tysiąca chrześcijaństwa i dwudziestu bezbożnictwa w Rosji, możemy śmiało już powiedzieć, że ateizm sowiecki przegrał. Owszem został dziesiątki tysięcy świątyń zburzonych, a pięćdziesiątka bezbożnictwa na 1938—42 zapowiada dalsze zburzenie 2000 cerkwi, 60 synagog, 19 moszej. Ale właśnie na tych zwaliiskach, jak feniks z popiołów poczyna się odradzać religijność rosyjskiego narodu.

I z tego faktu zdają już sobie sprawę dzisiejsi władcy sowieccy Rosji. Oczywiście nie mogą oni oficjalnie zrezygnować z ateistycznej roboty, ale widać jest, że przestali do niej przywiązywać wagę. Nie dziwny się więc, że dopiero w ostatniej chwili, pod bardzo silnym naciskiem Związku bezbożników sowieckich, zakazano urzędowania obchodu 950 rocznicy chrztu Rusi, projektowanego przez cerkiew ekumeniczną. O właściwym stosunku do tego zagadnienia więcej jednak mówi fakt nagany, udzielonej Demjanowi Biednemu, za to, że w librecie do opery „Bohaterzy” wyśmiał chrzest Rusi. Oświetlając tę gaffę Demjana, sowiecka prasa podkreśla, że czyn Włodzimierza W., który ochrzcił Ruś, miał wielkie i dobroczynne skutki, gdyż zbliżył kraj do kultury zachodniej.

Nie znaczy to, żeby bezbożnicy sowieccy zrezygnowali całkowicie ze swych celów.

O czym się mówi:

Sprawa wyborów samorządowych nie schodzi z wokandy aktualności politycznych. Poszczególne stronnictwa, zwłaszcza opozycyjne, mówią półgębkiem o wyborach, wysuwają takie i owokie zastrzeżenia, ale pocichu gotują się do akcji wyborczej. Najbardziej konspiruje swoje stanowisko względem wyborów Stronnictwo Ludowe.

Zdaje się jednak, że wszystkie stronnictwa jednomyślnie ramię w ramie pomaszerają do urny wyborczej.

Mamy jeszcze jedno „pokojowe” ostrzeliwanie artyleryjskie, bombardowanie z samolotów, a nawet regularne natarcie kilku batalionów piechoty sowieckiej. Naturalnie, pogłoski o wojnie japońsko-sowieckiej są nieprawdziwe — tak przynajmniej twierdzą oficjalne komunikaty z Moskwy. Swoją drogą sytuacja zdaje się wskazywać, że Moskwa unikając wojny formalnej rozpoczyna wojnę rzeczywistą, ponieważ chce w ten sposób pomóc Chinom, ale tylko do granicy wytrzymałości nerwowej Japonii. Wojny oficjalnej prawdopodobnie nie będzie.

Brazylia przechodzi obecnie gorączkę totalistyczną, która trwać będzie aż do... najbliższej rewolucji. Rzecz charakterystyczna, iż pierwsze zapędy totalne w tym kraju skierowały w języku polskim. Mamy nadzieję, że ten chwilowy wybuch nacjonalizmu w stosunku do ludności polskiej, której Brazylia tak wiele zawdzięcza, rychło zostanie ukrócony.

Ciekawe to jednak czyja ręka ciągnie za sznurki kukielek politycznych w Brazylji. Jest to bowiem kraj, gdzie „obce agentury” mają ogromne pole do popisu.

Masowe aresztowania w Berlinie

Jak donoszą z Berlina, w okręgu Kreuzberg w ostatnich miesiącach dokonano wprost masowych aresztowań. Łączna liczba aresztowanych przez Gestapo wynosi 220 osób. Aresztowani zostali podzieleni na dwie grupy, zależnie od rozwijającego się śledztwa, prowadzonego bardzo energicznie. Rozprawa sądowa pierwszej grupy jest przewidywana dopiero w początkach 1939 roku.

Polacy w Niemczech chcą modlić się po polsku!

W okresie letnim odbywają się na zamieszkałych w olbrzymiej przewadze przez autochtonną ludność polską wschodnich ziemiach Rzeszy uroczyste obchody odpustowe. Uroczystości te, gromadzące tysiączne rzesze parafian polskich, wskazują na głębokie przywiązanie Polaków do wiary Ojców i kościoła, dokumentujących to przywiązanie wznoszącą z roku na rok frekwencją. Ostatnio tego rodzaju podniosła uroczystość odpustowa, stanowiąca dla zniekanego żywiołu polskiego w Niemczech wielkie przeżycie religijne, odbyła się w Zakrzewie, siedzibie „proboszcza Polaków w Niemczech” i prezesa naczelnej organizacji ludności polskiej w Niemczech — ks. dra B. Domańskiego.

Nie wszyscy jednak duszpasterze parafij, posiadających parafian-Polaków, rozumieją doniosłość dla utrzymania religijności wśród tego ludu znaczenie języka polskiego na terenie kościoła. Brutalne usuwanie kazań, modlitw i śpiewów polskich z kościołów wpływa nie tylko ujemnie na kształtowanie się stosunku ludności polskiej do duchowie-

stwa, lecz ponadto przyczynia się do obojętnego odnoszenia się do spraw religijnych. Zwracając uwagę na ten wymagający naprawy stan rzeczy, opolskie „Nowiny Codzienne” słusznie podkreślają, że

„...wspaniałe przebieg odpustów polskich odprawianych corocznie w parafiach Śląska i Pogranicza (niestety już nie we wszystkich, z przyczyn od polskich parafian niezależnych), dowodzi zawsze na nowo, jak bardzo lud nasz przywiązany jest do wiary katolickiej. Tam gdzie ludowi polskiemu pozostawia się język ojczysty w kościele, życie religijne jest stale żywe i przynosi piękne owoce. Oby o tym pamiętali wszyscy duszpasterze!”

Dezyderat powyższy skierowany przede wszystkim pod adresem licznych proboszczów, niechętnie wzgl. niekiedy nawet wręcz wrogo odnoszących się do potrzeb narodowych ich parafian polskich w kościele, jest całkowicie na czasie. Życzyliby należało, aby proboszczowie ci na apel ten odpowiedzieli pozytywnym czynem!

Polskie powiaty w republice czechosłowackiej

76.230 Polaków. Cóż się stało w ciągu tych 20 lat od r. 1910 do r. 1930? Pomór? Masowa emigracja? Masowy ruch narodowy - odszczepienczy? Bynajmniej. Po prostu szereg „tricków” i szereg nadużyć. Jakież dziwaczne nazwy „Ślązak-Czechosłowak”, „Ślązak-Polak” lub tylko „Ślązak”, presja i szykany, szereg sztucznych sposobów obniżania siły liczebnej ludności polskiej.

Ale jeżeli do spisu urzędowego z r. 1921 podejmiemy obiektywnie, odrzucając rozmaite, niczym nieuzasadnione „rubryki”, mające na celu przemycanie prawdziwych Polaków bądź do „obcokrajowców”, bądź do „ślązaków”, bądź wprost do Czechów — to otrzymamy 111.519 Polaków, stanowiących zwarty trzon etnograficznej masy polskiej na terenie pow. cieszyńskiego i frysztaeckiego i wynoszących w obu tych powiatach zdecydowaną większość 54,5 proc. Do tego zwartego trzonu doliczyć trzeba 9.106 Polaków na Morawach (zwłaszcza w powiecie frydeckim). A więc razem 127.635 osób narodowości polskiej na Śląsku Zaolzańskim.

Tak było w r. 1921. Przyjmując zaś przyrost ludności — wynoszący minimum 15 proc. — otrzymamy w r. 1930 przeszło 140 tys., a dziś już około 150 tysięcy Polaków na tej części Śląska, która znajduje się we władaniu Czechosłowacji.

Oczywiście liczba Polaków, żyjących na całym obszarze Czechosłowacji, jest o wiele większa. Bo — wedle statystyki z r. 1930-go — trzeba do Polaków, za-

mieszkałych na Śląsku Zaolzańskim, doliczyć około 300 Polaków na Rusi Podkarpackiej, około 3.000 na Słowaczynie, około 1.000 w Czechach, a ponadto przeszło 6.000 Polaków, mieszkających w Czechosłowacji, a nie posiadających obywatelstwa czeskiego. Doliczając przyrost naturalny w ostatnim dziesięcioleciu otrzymamy sumaryczną cyfrę Polaków w Czechosłowacji, niezbyt daleko odbiegającą od dwustu tysięcy.

A na Śląsku Zaolzańskim stanowimy absolutną większość.

Ale jak przedstawia się to w świetle innych cyfr, dotyczących naszego szkolnictwa, gospodarczych stosunków, sytuacji kościoła, życia organizacyjnego polskiego?

Weźmy dla przykładu szkolnictwo.

W r. 1916, pod wynaradawiającymi rządami Austrii, uczęszczało do polskich szkół w terenie pow. cieszyńskiego, frysztaeckiego i frydeckiego 23.376 dzieci. Pod rządami czeskimi liczba ta spadła w r. 1935 do 12.409 dzieci polskich, korzystających z nauczania w języku ojczystym.

Spójrzmy na upośledzenia w innych dziedzinach. W sądownictwie 68 proc. urzędników czeskich, 25 proc. niemieckich, 4 proc. węgierskich, ale... 0 proc. polskich. Na 8-miu notariuszy na całym Śląsku Zaolzańskim ani jeden narodowości polskiej. W administracji publicznej wśród urzędników, funkcjonariuszów i robotników 18.075 Czechów, 3.498 Niemców i... 77 Polaków.

Czyż mamy mnożyć cyfry odnośnie do upośledzeń gospodarczych, religijnych, organizacyjnych, prasowych? Są to rzeczy aż nadto znane.

Potworną krzywdę wyrządzono w toruńskim szpitalu na Mokrem 3 letniej dziewczynce

Pragniemy zapewnić naszych Czytelników, że żadne próby interwencji oraz niezrozumiałe pogłoski w postaci pogroźek o potępiających nasz artykuł uchwałach organizacji lekarskich nie zdołają nas odwieść od dalszego drukowania rewelacyjnych informacji o szpitalnym niedbalstwie.

w obecnych warunkach wykonać swych zadań.

To potworność

Zrozpaczony ojciec udał się ponownie do wyżej wspomnianego lekarza, który z oburzeniem stwierdził, że sytuacja jest

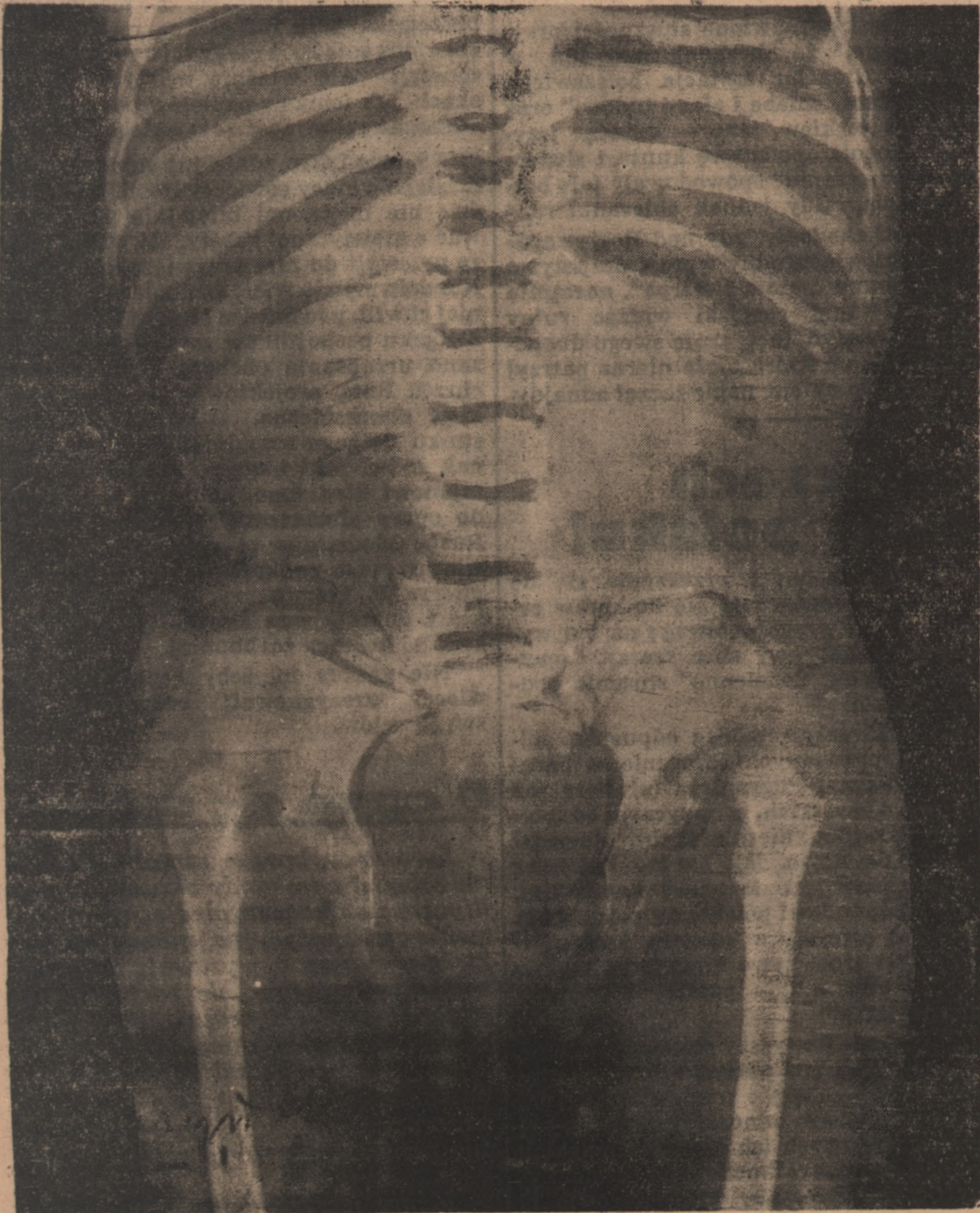
mi, by nie mogło ono skarżyć się wobec odwiedzających je rodziców.

To też trudno sobie wyobrazić przeżalenie ojca małej, gdy dowiedział się po niewczasie o okrucieństwie wyrządzonym córce.

Lamiemy pióro przed opisem bólu i rozpacz rodziców oraz dziesięciomie-

stwo straciło przyszłą matkę i pracownicę.

Czy posiadając takie przykłady straszliwego niedbalstwa mogliśmy milczeć, czy mogliśmy pozwolić, aby ktoś naiwnie zasłaniał się rzekomo „politycznymi” motywami naszych rewelacji? Chodzi nam przede wszystkim o dobro pu-

Tak wyglądała noga chorej przed oddaniem do szpitala.

Jest bowiem rzeczą wprost niewiarygodną, że ktoś może zgóry ferować wyroki w imieniu cieszących się powszechnym uznaniem i szacunkiem organizacji lekarskich. Stowarzyszenia lekarskie bowiem stoją na straży przede wszystkim wiedzy lekarskiej i w żadnym wypadku nie będą osłaniać swoją powagą i dobrym imieniem niedbalstwo szpitala na Mokrem, które są czymś zgoła wyjątkowym i nienotowanym wśród lekarzy pomorskich.

Zgodnie z naszą wczorajszą zapowiedzią podajemy następujący skandaliczny fakt, świadczący o tym, jakie krzywdy straszliwe powoduje panujący w szpitalu system.

W szpitalu złamali nogę chorej

W maju ubiegłego roku mała córeczka naszego Czytelnika, którego nazwisko i adres znajduje się w posiadaniu redakcji, zwichnęła nóżkę w stawie biodrowym. Nasz Czytelnik zwrócił się do jednego ze znanych lekarzy toruńskich, który stwierdził istniejący stan rzeczy i skierował dziewczynkę do leczenia szpitalnego.

Oto zdjęcie roentgenowskie (nr. 1), na którym nawet człowiek nie mający pojęcia o anatomii może zobaczyć, jak niewielkie było to zwichnięcie. Więcej nawet, laik nie znający anatomii wogóle nie dopatry się żadnego defektu.

Wcale nie chcemy przez to zaznaczyć, aby zwichnięcie to nie było czymś poważnym. Ale patrzcie co za potworną krzywdę wyrządzono tej nieszczęśliwej dziewczynce.

Na miłość Boską, przecież w szpitalu po prostu złamano dziecku nogę!

Oto zdjęcie nr. 2, które jest najstraszliwszym aktem oskarżenia przeciw kierownictwu szpitala, które nie jest zdolne

beznadziejna i dziewczynka na całe życie zostanie kaleką.

Dawali narkotyki, aby się nie skarżyło

Wobec straszliwych bólów umęczonego dziecka zatrutowano je narkotyka-

Naszych Czytelników, którzy z nieprzerwanym zainteresowaniem śledzą naszą akcję, domagającą się uporządkowania stosunków w miejskim szpitalnictwie, uderzyć musiało, że nie wymienialiśmy dotychczas ani jednego nazwiska. A nie wymieniliśmy nazwisk, ponieważ zło nie tkwi w personalnym zaniedbaniu, ale w całym systemie, panującym w szpitalu na Mokrem.

Jesteśmy obiektywni, ponieważ to leży w naszych obowiązkach jako głosu opinii publicznej. Dlatego uznajemy w całej rozciągłości piękną kartę pracy dr. Dandelskiego w okresie zaborem, dlatego wołamy wielkim głosem, dlaczego tak znakomity internista, jak dr. Kon-

sięcych cierpień nieszczęśliwego dziecięcia.

Społeczeństwo ma prawo zapytać, kto zawinił. Z powodu bowiem straszliwego niedbalstwa szpitala, który pacjentkę oddał w nieudolne, choć może o najlepszych intencjach ręce, społeczeń-

bliczne, a nie te czy inne personalia.

Chorzy i ich rodziny muszą mieć pewność, że oddają swoje, czy swoich krewnych zdrowie i życie do szpitala, który zdoła naprawdę chorym pomóc i doprowadzić ich do zdrowia.

Oto grzech główny

Skandaliczne warunki pracy lekarzy w szpitalnictwie

kolowski, otrzymuje uposażenie steno-grafistki w większym przedsiębiorstwie w kwocie zł 300,— (t r z y s t a) miesięcznie.

A dr. Żabicki, a inni?

Czy wiadomo powszechnie, że cały szereg lekarzy w szpitalu na Mokrem pracuje po kilkanaście godzin dziennie bezpłatnie za kłitkę na poddaszu, szpitalne wyżywienie, a czasem nędzne wynagrodzenie, które nie wystarcza na najpilniejsze wydatki osobiste?

Oto dlaczego nie wymieniamy nazwisk, wiemy bowiem, w jakich warunkach pracują ci „bojownicy śmierci i zdrowia ludzkiego”.

Nasze straszliwe oskarżenie pod

adresem „kierownictwa”, godzi przede wszystkim w system, który musi ulec gruntownej przemianie. Lekarze, personel szpitalny muszą mieć należyte warunki pracy, muszą mieć do dyspozycji środki działania i zapewnioną możliwość osobistego bytowania.

Lekarz jest przede wszystkim człowiekiem wiedzy, który nie może czynić „cudów” — nie jest bowiem cudotwórcą.

Te fatalne wypadki, o których piszemy, mają swe źródło niewątpliwie w przeciążeniu szczupłego personelu nadmiarem pracy, w braku środków działania, ograniczonych budżetowymi oszczędnościami. Oto główne zło.

Dlatego nie spoczniemy, dopóki sposób traktowania szpitalnictwa, system istniejący nie zostanie zmieniony. I tu apelujemy do odpowiedzialnego sumienia lekarzy, by w tym słusznym dziele przyszłi nam z pomocą.

Tego oczekujemy.

Czesław Krauze przytrzymany za nielegalny pobyt w strefie nadgranicznej

Jak donosiliśmy, w związku z obciążającymi szczegółami, jakie wyszły na jaw podczas niedawnej rozprawy sądowej, b. przewodniczący Rady Miejskiej m. Pucka otrzymał od Starostwa Morskiego zakaz przebywania na terenach, objętych strefą nadgraniczną. Mimo tego zakazu, Krauze przyjechał we wtorek na wybrzeże i zatrzymał się najprzód

w Tupadłach, a następnie w Wielkiej Wsi. Tu jednak został rozpoznany przez Straż Graniczną i przytrzymany.

Po stwierdzeniu, że jest to rzeczywiście Czesław Krauze, odstawiono go pod konwojem do Pucka, gdzie osadzono go w areszcie policyjnym. Krauzego czeka obecnie sprawa karno-administracyjna.

Trwała ondulacja pod 100^{0/0}
gwarancją wykonuje tylko
K. KANT, zakład fryzjerski
Toruń-Podgórze 1297
vis a vis kościoła, telefon 27-26.

Dzisiaj — Piątek
NMP. Snieżn. 5 sierpnia
Jutro — Sobota
Prz. Pańsk. 6 sierpnia

— REDAKCJA I ADMINISTRACJA „GAZETY POMORSKIEJ” W BYDGOSZCZY — ul. Dworcowa 30, tel. 24-80.

NOCNY DYŻUR APTEK.

- Apteka przy Bielawach, ul. Gdańska 91, tel. 1467.
- Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska 5, tel. 3204.
- Apteka Staromiejska, ul. Długa 39, tel. 3300.

WAŻNE TELEFONY

- Pogotowie Ratunkowe, Pomorska 16, telefon 2615 i 2616.
- Straż Pożarna, ul. Pomorska nr. 16, telefon 06.
- Komisarz Główny P. P. (gmach wojewódzki), Jagiellońska 5, telefon 2700.

REPERTUAR KIN

- Apollo: „Złoty pył”.
- Krystal: „Prater” z Magdą Schneider.
- Marysieńka: Dwa mężowie p. Vicky.
- Bałtyk: „Ucieczka Tarzana”.
- Adria: Nieczynne do 12 sierpnia br.
- Kapitol: „Czarownica z Salem”.

Notatki kronikarza

— **Piesza wędrowka krajoznawcza harcerza.** Redakcję naszą przy ul. Dworcowej odwiedził zwiedzający Polskę pieszo harcerz i członek „Strzelca” Stefan Buras z Rybnika. Podróż swą rozpoczął 7 lutego ub. r. i odwiedził już Katowice, Kraków, Częstochowę, Lwów, Zakopane, Łódź, Toruń. W czasie wędrowki utrzymuje się ze sprzedaży artystycznie wykonanych ryśnięć. Z Bydgoszczy uda się do Gdyni, a następnie przez Poznań wróci do Rybnika. Z wędrowki swej zamierza napisać wspomnienia. Dzielnemu młodzieńcowi życzymy szczęśliwej drogi.

— **Koncert w połączeniu z zabawą.** Sekcja Pań przy Rodzinie Kolejowej, urządza 7 bm. wielki koncert połączonej z zabawą taneczną w sali Kleinerta przy ul. Wrocławskiej. Początek koncertu o godz. 15.30, zabawy o godz. 18. Spodziewamy się, iż społeczeństwo poprze tę imprezę.

— **Wycieczka Cechu Szewców.** W niedzielę dn. 7 bm. urządza miejscowy Cech Szewców i Cholewkarzy wycieczkę do Prągowia, na którą zaprasza gości, członków i sympatyków.

— **Orędownik pow. byd.** Ukazał się 18 tegoroczny numer Orędownika pow. zawierający rozporządzenie o zwalczaniu przyszyby, zawiadomienie o budowie linii elektrycznej Myślicinek — Koronowo, kronikę i kącik rolniczy.

— **Pociąg „w nieznane” kolejki Powiatowej.** Bydgoskie Koleje Powiatowe organizują na niedzielę 7 bm. pociąg popularny do „nieznanej”, uroczej miejscowości wśród gór, jezior i lasów. Na miejscu kąpiel, plaża, łódki i dancing, strzelanie o nagrody itp. Ponadto tańce narodowe i popis akrobatyczno-gimnastyczny Sokolic i Sokółów. Tani bufet na miejscu. Wyjazd o godz. 12.45 z dworca małego, powrót do Bydgoszczy o godz. 21.50. Cena biletu w obie strony 1.50. Bilety nabywać można na małym dworcu i w P. B. P. „Orbis” przy ul. Dworcowej.

— **Pokasana przez psa.** W Aleksandrowie pod Borównem przebywały na koloniach dzieci szkół powszechnych. W dniu zwinięcia obozu opiekunka dzieci, nauczycielka Maria Teller z Bydgoszczy udała się do jednego z gospodarzy. Gdy wchodziła na podwórce, wpadł na nią pies i chwyciwszy za łydkę prawej nogi wyrwał kawał ciała. Przejeżdżający samochód zabrał nieszczęśliwą do Bydgoszczy, gdzie po założeniu opatrunku umieszczono ją w domu celem dalszej kuracji.

— **Ukradł z chlewa rower.** Stanisław Kantorek zostawił rower w chlewie przy ul. Lubelskiej 27. Onegdaj chcąc pojechać za interesami, stwierdził kradzież „stalowego rumaka”. Zawiadomił naturalnie policję.

— **Kronika policyjna.** Małżoncy p. Antoniego Pilarzkiego (Kordeckiego 27) skradziono suknię z mieszkania Gilsdorfowej. Z piwnicy domu przy ul. Kr. Jadwigi 10, skradziono 5 kg słoniny na szkodę Józefa Millera. Ze Zbożowego Rynku skradziono stojący bez dozoru wózek dwukołowy własność Jana Świetlika (Cicha 60).

Odpowiedź Redakcji

— **Sympatykowi GE-PE.** Listu Pana niestety nie możemy umieścić, gdyż wywołałby on niepotrzebną interwencję szeregu czynników, a poza tym obraża on niejako osoby, o których Pan pisze. Zgadza się, że myślny pierwi napisał o składzie rady nadzorczej „Export - Bacon”, musimy jednak zaznaczyć, że nie jest to już stworzona rada, a jedynie proponowana przez sąd opiekuńczy. Pismo bydgoskie, które za nami tę wiadomość powtórzyło, wywołało atmosferę przez umieszczenie „listów czytelników”, jakoby rada stała się faktem dokonany. Pociągnęło to naturalnie szereg rozbieżnych wyjaśnień od osób zainteresowanych sprawą w osobnym i p. interesowanych, których treść Pan chyba zna. Może jeszcze powrócimy do tej sprawy w osobnym artykule. Narazie z różnych względów wstrzymujemy się.

Ruch spółdzielczy w powiecie

P. T. K. R. wznowia działalność spółdzielczą

W związku z kryzysem ekonomicznym padła większa ilość spółdzielni, przy czym rolnicy ponieśli duże straty, a co najgorsze, stracili zaufanie do ruchu spółdzielczego. Dopiero obecnie, gdy Państwo przez specjalną ustawę zapewniło odpowiednią kontrolę, a równocześnie władze zaczęły popierać ruch spółdzielczy, można mówić o normalnych warunkach rozwojowych i powrocie zaufania. W powiecie bydgoskim widzi się wzrost ruchu spółdzielczego. W Koronowie rusza mleczarnia spółdzielcza.

Na jesień projektowane jest zorganizowanie rolniczej spółdzielni bekonowej.

W Bydgoszczy otwarta zostanie niedługo spółdzielnia zakupu i sprzedaży jaj i drobiu. Głównym inicjatorem tych poczynań jest Powiatowe Towarzystwo Kółek Rolniczych, które zbiera materiały, opracowuje plany, słowem „robi ruch”, mimo, iż operuje humorystycznie wprost małym budżetem. Nie wątpimy, iż poczynaniom tym władze pójdą iak najdalej na rękę. (r)

Bóżnicę wystawioną na licytację

zamierza kupić Tow. Gimn. Sokół i obrócić ją na sokolnie

W Koronowie pod Bydgoszczą znajduje się zabytkowa bóżnica, zaliczana do najpiękniejszych tego rodzaju budowli na Pomorzu. Stoi ona właściwie już bezużytecznie, gdyż w Koronowie zamieszkuje tylko jedna rodzina żydowska, która spełnia raczej rolę dozorców bóżnicy.

W związku z ostatnią akcją odnawiania domów, Magistrat koronowski wydał zarządzenie odremontowania bóżnicy. Koszt tego odnowienia wyniósł by ok. 900 złotych. Ponieważ rodzina żydowska

nie chce tej sumy wyłożyć, przeto magistrat zamierza wystawić bóżnicę na licytację.

Na kupno jej reflektuje miejscowe Tow. Gimn. Sokół, które ofiarowuje za nią około 5—6 tysięcy złotych. Towarzystwo chce bowiem zamienić bóżnicę po odpowiednim jej przerobieniu na sokolnię. Byłoby to zresztą pożyteczne i wskazane, gdyż lepiej, że budynek ten będzie służył organizacji, niż ma stać bezużytecznie. (m.)

Niemcy - ojciec z synem pobili bestialsko Polkę

Wśród całej serii występów niemieckich na Pomorzu, charakterystyczny jest wypadek, jaki zaszedł ostatnio w Pruszczu k. Bydgoszczy. Na przechodzącą ulicą Leokadię Drzewiecką, żonę właściciela jatki, napadło dwóch członków mniejszości niemieckiej Otto Waschau z synem.

Niczego złego nie spodziewając się kobietę pobili do nieprzytomności kijem i żelaznym młotkiem, wykrzykując szereg obraźliwych słów na Państwo i Polaków. W b. ciężkim stanie przewieziono Drzewiecką do szpitala. Napastliwymi Niemcami zajęła się policja. (r)

Wyniki konkursu ogródkowego na Jachcicach

Z inicjatywy Tow. Obywateli i Miłośników Jachcic odbył się na tym pięknym przedmieściu konkurs na najładniejszą i utrzymany ogródek przed domem. Komisja, na której czele stał dyrektor plantacji miejskich p. Güntzel odznaczyła szereg właścicieli ogródków. Nagrody zdobyli pp. Okonek, Dominowski, Wajer i Rossy. W drugiej grupie pp. Adamski, Boettcher, Bracikowski, Hejnowski, Hartmanowski, Kli-

chowski, Kasprzak, Łapawy, Popławski, Szczepański i Żurawski. W trzeciej grupie pp. Bathmann, Eisop, Gliksman, Janas, Karwiński, Kempa, Kollman, Krzyżanowski, Lewandowski, Nowak, Nowakowa, Piaskowski, Pietrzak, Przybylski, Tramski, Stangenhauz i Weissbrodt. Ogródki odznaczone rzeczywście były ładne, przyczyniając się do upiększenia tego przedmieścia. (m.)

WĘGRY POLSKA

Mecz wioślarski
w wszystkich
typów łodzi

na jeziorze
witobelskim
pod Poznaniem

oraz XIX. Wioślarskie
Mistrzostwa Polski

Na to największe sportowe
święto udział z całej Polski
zapowiedziany
Pierwszego dnia ca 22 biegów
Drugiego dnia ca 24 biegów

14 i 15 VIII
1 9 3 8

Informacje techniczne udzielają Biura podróży „Orbis”.
Komunikacja Autobusowa zapewniona • 10 pociągów popularnych.

Niezwykła ofiarność nauczycielstwa polskiego

na rzecz Gdańskiej Macierzy Szkolnej

Mamy do zanotowania fakty niezwykłej ofiarności nauczycielstwa polskiego na rzecz Gdańskiej Macierzy Szkolnej

Uczestnicy Korespondencyjnego Wyższego Kursu Nauczycielskiego Związku Nauczycielstwa Polskiego w Wejherowie złożyli na Gdańską Macierz Szkolną kwotę zł 70,70, uczestnicy zaś kursu wie-

dzy o morzu polskim i o Gdańsku urządzonego przez Kuratorium Okręga Szkolnego Lwowskiego w Gdyni złożyli kwotę zł 229,50.

Część Nauczycielstwa Polskiego za zrozumienie potrzeb Gdańskiej Macierzy Szkolnej.

Dokola elektryfikacji powiatu

Rozpoczęto już prace przy budowie linii elektrycznej napowietrznej z Myśliczki do Koronowa. Linia ta o napięciu 15 k. v. przebiegnie przez Osielesko, Rybnic, Niwy, Wilcze, Strzelce Górne, Borówno, Gędecz, Kusowo, Włóki, Trzeciewicz, Dobra, Magdalenska, Stronno i Koronowo-Przyrzeczce. Prace z ramienia „Powiatowej Centrali Elektrycznej” prowadzi firma Wielkopolskie Towarzystwo Elektryczne Sp. z o. o. w Bydgoszczy. (r)

Usiłowane samobójstwo ucznia ślusarskiego

Uczeń ślusarski Michał Kropisz (ul. Lubelska 11) wypił w celach samobójczych większą ilość lizolu. Na szczęście domownicy wczas zauważyli zamach młodzieńca i zawezwali pogotowie ratunkowe, które przewiozło go do szpitala miejskiego. Dzięki zabiegom lekarskim uda się młodemu desperata utrzymać przy życiu. Przyczyna rozpaczliwego jego kroku narazie nieznaną. (m.)

Chłopiec skradł portfel z szuflady w składzie

W składzie kolonialnym przy ulicy Długiej 86 skradziono z niezamkniętej szuflady portfel, zawierający 400 zł w banknotach. Właściciel składu Nikolausz zauważył, że koło szuflady kręcił się jakiś chłopiec w wieku około 13 lat. To też prawie pewny jest, iż sprawcą kradzieży jest ów chłopiec. Na chwilę bowiem przed tym portfel znajdował się na swym miejscu. Policja na podstawie podanego rysopisu szuka owego chłopca. (m.)

Szubin

— **Nowa agencja pocztowa.** Ostatnio, postanowieniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów, została uruchomiona nowa agencja pocztowa w Piechcinie w pow. szubińskim. Do obszaru pocztowego tej agencji zostały włączone następujące miejscowości: Piechcin, Aleksandrowo, Szeroki Kamień, Białe Błota, Bielawy, Wilkowo, Sadłogoszcz, Zalesie Folwark i Borównia. Godziny urzędowe ustala się od 8—12 i 15—18. (zy.)

Mogilno

— **Żniwiarka ucięła chłopakowi nogę.** Zatrudniony w maj. Bielice 17-l. Stanisław Szymański, podczas wyprężania koni ze żniwiarki, znalazł się przy zębach maszyny. Konie nagle ruszyły, a że maszyna nie była wylączona, kosa ucięła Szymańskiemu nogę. Niezwłocznie przewieziono nieszczęśliwego do szpitala powiatowego w Strzelnie, gdzie stwierdzono znaczny upływ krwi, co następcza pewne obawy o stan chorego. (zy.)

Nakło

— **Podniosła uroczystość.** W niedzielę nakleńscy rzemieślnicy obchodzili piękną uroczystość poświęcenia nowego sztandaru „Związku Rzemieślników-Chrzecjan, koło Nakło”. W odprawionej przez ks. prob. Gęperta Mszy św. uczestniczyli niezliczone masy wiernych, którzy też byli świadkami poświęcenia sztandaru. Z kolei ks. prob. wygłosił okolicznościowe kazanie. Następną część uroczystości kontynuowano w Hotelu Centralnym, gdzie nastąpiło wręczenie sztandaru pocztowi sztandarowemu oraz odznaczenie wybitnych działaczy społecznych, którzy otrzymali wspaniałe wykonane dyplomy pamiątkowe. (zy.)

— **Sprawiedliwości stało się zadość.** Od dłuższego czasu na terenie okolicznych powiatów grasowała nieuchwytna banda złodziei. Ostatnio na szosie z Wenecji do Lasków Małych, wiodącej wśród dość znacznych wzniesień, dwu nieznanymi osobnikami napadło na 33-letniego handlarza byłą p. Lisieckiego z Mogilna. Po zbadaniu szeregów ran ciętych i tłuczonych porwawszy rower, bandyci zbiegli. Natychmiast poruszono cały aparat bezpieczeństwa i w rezultacie ujęto braci Stefana i Wincentego Brożków z Wrzednia. Opryszków osadzono w więzieniu gnieźnieńskim. Za rozbój odpowiadali oni przed Sądem Okręgowym w Gnieźnie, który zasądził ich na półtora roku więzienia. W międzyczasie wyszły na jaw inne grzechy Brożków, to też odbyła się ponowna rozprawa w Mogilnie, mocą której każdy z rabusiów skazany został na dwa lata więzienia. (zy.)

— **Nieszczęśliwy wypadek.** Jadący motocyklem z Gniezna do Mogilna urzędnik starostwa p. St. Ostrowski w pobliżu Żabna zahaczył pedalem o przydrożny kamień. Upadłszy na szosę p. Ostrowski, stracił przytomność. Leżącego z rozbitą głową zauważył p. Starzyński z Żabna. Zawiadomiony o wypadku p. dr. Kwieciński, po doraźnym opatunku przekazał nieszczęśliwego do szpitala w Strzelnie. Okazało się, że p. Ostrowski doznał wstrząsu mózgu, rozbicia głowy i ogólnego potłuczenia. (zy.)

Harcerze kieleccy obozowali nad morzem

korzystając z gościnności Okręgu Pom. Rodziny Kolejowej

Na terenie Lasów Państwowych między Juratą a Jastarnią na półwyspie helkim, który ma być wydzierżawiony Rodziny Kolejowej celem wybudowania kolonii nadmorskiej dla pracowników kolejowych i ich rodzin — rozbiła swój obóz X. Kielecka Drużyna Harcerzy im. A. Małkowskiego, która używała tam lata w czasie od 7 lipca do 4 sierpnia br.

W obozie, nie licząc komendy, było 32 harcerzy. Komenda spoczywała w rękach dr. Tadeusza Skrobola i Kazimierza Boro-wieckiego. Miejsce obozu znajdowało się w lesie od strony zatoki. Dostawa artykułów żywnościowych spoczywała w pewnych rękach Kierownictwa kolonii Rodziny Kolejowej w Wielkiej Wsi.

Z ramienia Sekcji Harcerskiej Rodziny Kolejowej na terenie obozu przebywał w charakterze opiekuna p. Marian Bakowski. W czasie trwania obozu harcerskiego nawiązano miły i serdeczny kontakt oraz współpracę z obozem Pracowniczym Towarzystwa Oświaty i Kultury im. Stefana Żeromskiego, które wypożyczyło harcerzom bezinteresownie plac gier i zabaw, sprzęt sportowy i t. d.

Delegację drużyny harcerskiej przyjął również minister komunikacji Juliusz Ul-rych, prezes honorowy Rodziny Kolejowej, spędzający kilka dni w Juracie. W dłuższej rozmowie interesował się Pan Minister zagadnieniem rozwoju kolejowych drużyn harcerskich.

W dniu 23 lipca o godz. 21-szej wystąpiła drużyna z pokazami, które były transmi-towane przez rozgłośnię Polskiego Radia.

Chelmska

— Osobiste. Pan Gierszewski sędzia Sądu Grodzkiego w Chelmży rozpoczął urlop wypoczynkowy.

— Budowa nowych łaźni. Jak się dowiadujemy, łaźnie miejskie, które swego czasu zostały częściowo zniszczone przez pożar, Zarząd Miejski wydzierżawił miejscowemu klubowi sportowemu „Pogoń”. Członkowie tego Klubu z dzielnym preze-sem p. Janem Więckowskim na czele, przystąpili w własnym zakresie do rozbioru starych łaźni i pobudowania nowych na tym samym terenie według wymogów nowoczesnych. Zaprojektowano prócz ka-bin, szatni i ekoczn, szalaz na przechowa-nie kajaków, którego brak chelmyński ka-jakowcy odczuwają, a Inowacja będzie dla plażujących w nowych łaźniach rozryw-ka w postaci gry w siatkówkę, pod którą ruchliwi „pogoniacy” chelmyński przygo-towują odpowiedni teren w obrębie łaźni-ek. Dla spragnionych będzie bufet z chłodzącymi napojami.

Otwarcie nowych łaźni nastąpi jesz-cze w bieżącym sezonie, co przy obecnej kanikule, miejscowe społeczeństwo przy-jmie z zadowoleniem.

— Czerwony kur w okolicy Chelmy. — W godzinach południowych 2 bm. wybuchł groźny pożar w Dubielnie koło Chelmy u rolnika Zacharka. Ogień zniszczył dom mieszkalny wraz z zabudowaniami gospo-darczymi i zbiorami żywnymi. Straty wy-noszą ca 10.000 zł. W walce z groźnym żywiołem brały udział Ochotnicze Straże Pożarne z Chelmy, Dubielna i Skapego. Przyczyna pożaru dotychczas nie została ustalona.

— Z działalności Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej Koła Chelma-wieś. Koło Ligi Obrony Powietrznej i Przeciw-gazowej Chelma-wieś jest stosunkowo mło-de, jednakże w porównaniu do innych kół, osiągnęło bardzo dobre rezultaty i dziś już jest jednym z największych w powiecie toruńskim. Szczególnie bieżący rok, jest okresem wzmocnienia tężyzny organizacyjnej w tymże kole. Jak nas informował se-krretarz koła p. Szymański Maksymilian, urzędnik Zarządu Gminnego Chelma-wieś, dla którego sprawa rozwoju LOPP-u na terenie gminy Chelma-wieś stała się moty-wem stałego wysiłku — kardynalną troską zarządu jest, by wszyscy członkowie Koła zapoznali się z obroną przeciwlotni-czo-gazową. Zarząd Koła w najbliższej przyszłości przystąpi do zorganizowania kursów o. p. l. g., a szczególnie dla kobiet, które na wypadek wojny i powolania męż-czyzn do służby wojskowej z konieczności, będą musiały objąć obronę własnych o-gnisz domowych.

Z należnym trzeba stwierdzić, że ogromna większość ludności wiejskiej pozostała do-tychczas poza szeregami LOPP-u, dlatego też Zarząd Koła LOPP Chelma-wieś w trosce o należyte zabezpieczenie życia i zdrowia mieszkańców gminy przed strasz-nymi skutkami przyszłej wojny lotniczo-gazowej, przystąpi w czasie XV. Tygodnia LOPP (od 24 września do 1 października br.) do jak najszerszej akcji werbowania członków, tak, ażeby w każdej rodzinie przynajmniej jeden jej członek był człon-kiem rzeczywistym LOPP-u.

Zyczymy Koła by zamierzone prace u-wieńczone zostały pełnym powodzeniem.

W dniu 31 lipca zorganizowano uroczyste ognisko pożegnalne, połączone z uroczysto-ścią złożenia przyrzeczenia przez kilkun-sku harcerzy.

Na program tej uroczystości złożyły się śpiewy, gawędy i popisy ze szczególnym uw-zględnieniem propagandy morza. Modlitwą przy ognisku zakończono ten typowy har-cerski obchód, w którym brał udział dele-gat Zarządu Głównego i Okręgu Pomorskie-go R. K. oraz liczna rzesza letników.

Uczestnicy obozu w drodze powrotnej do Kielc, dzięki pomocy p. Bolesława Jawor-skiego, zast. Zawiadowcy Stacji w Gdyni, zwiedzili miasto portowe, po czym spożyli obiad w nowo wybudowanej stołówce Ro-dziny Kolejowej.

W czasie postoju w Bydgoszczy i Toru-niu drużyna zwiedziła zabytki tych miast pomorskich, wracając z pełnym zadowo-leniem do Kielc.

Dożynki krańskie

na wielką skalę odbędą się w Wyrzysku

Dowiadujemy się, że w Wyrzysku od-będą się dn. 4 września br. na wielką skalę zakrojone Dożynki Krańskie. Im-preza ta ma być nie tylko zwykłym za-kończeniem okresu żniwnego, lecz ma zilustrować obyczaje i życie rolnicze Krajin. To też organizatorzy imprezy z

p. starostą Muzyczką na czele spodzie-wają się przyjazdu, oprócz specjalnie zaproszonych przedstawicieli władz, sze-rokich mas społeczeństwa z różnych stron kraju. Podobne dożynki były już urządzone w Nakle. (m)

Reprezentacja młodzieży 20 narodowości przybędzie nad morze polskie

W dniach 21—29 bm. ognisko gdyńskie Polskiej YMCA gościć będzie w Gdyni i w obozie Wieżyca na terenie „Szwajcarii Ka-szubskiej” ponad 100 osób z 20 krajowych związków młodzieży chrześcijańskiej. Mło-dzi cudzoziemcy w dniu 21 bm. zwiedzą Gdynię i wybrzeże, a dnia następnego uda-dą się przez Kartuzy do Wieżycy na 7-dniowy pobyt. Pobyt ten będzie wypeł-niony dyskusjami młodzieży, sportem i rozrywkami. W dniu 28 bm. podczas uro-czystego ogniska pożegnalnego z udziałem

gości z Gdyni, przedstawicieli władz i kon-sulów państw obcych, odbędzie się zako-ńczenie obozu. Obóz zorganizowany jest przy poparciu ministerstwa spraw zagran-icznych. Pobyt młodzieży tyłu krajów wyzyskany będzie przez grupę polską do zapoznania młodych cudzoziemców z Pol-ską i jej atrakcjami turystycznymi. Po zakończeniu zaś obozu, młodzi cudzoziemcy odwiedzą w kilku grupach ciekawe re-giony Polski.

Pomorska młodzież rzemieślnicza dobrze się czuje w Osinach

Do redakcji naszej wpłynął list, na ręce naczelnego redaktora, z kolonii Osiny, w powiecie świeckim, gdzie młodzież rzemieślnicza z terenu całego wojewódz-twa pomorskiego zażywa wyczasów w pogodnym nastroju — pośród piękna przyrody. Oto treść listu:

Pomorska młodzież rzemieślnicza na wy-wczasach w Osinach.

Kochani Panie Redaktorze!
Piszę ten list do Ciebie Kolonia uc-zniów rzemieślniczych obozująca w po-

wiecie świeckim w Osinach nad jezio-rem radziejewskim. Jest nas trzydziestu-pięciu terminatorów ze wszystkich zak-ątek Wielkiego Pomorza.

Dobrze nam tu i wesoło. Spędzamy nasze urlopy zdrowo i pożytecznie. Jesteśmy wdzięczni Izbie Rzemieślniczej w Toruniu za to, że po raz pierwszy tak troskliwie zaopiekowała się naszym wy-poczynkiem. Postaramy się wrócić tro-che lepszy i gorący przykładem się do nauki przez cały przyszły rok dać dowód, że zasłużyliśmy na obecne kolo-nie i zasłużymy także na przyszłe.

Kochanego Pana Redaktora prosimy zaś o zawiadomienie wszystkich naszych przelozonych i rodziców, że wracamy w komplecie zdrowi i weseli.

Ślicznie urządzony nasz obóz, odda-jemy drugiemu turnusowi, który gospodarzyć tu będzie od 4 do 18 sierpnia br., a że obóz nasz jest naprawdę śliczny i dobrze nam tu, niech zaświadczy załą-czona fotografia.

Z życia Pomorskiego Związku Plantatorów Tytoniu

Ostatnio odbyły się rejonowe zebrania plantatorów tytoniu okręgu pomorskiego, mianowicie w Grudziądzu, Chelmnie i Ko-walewie.

Porządek obrad m. in. obejmował spr-awozdanie prezesa, sprawy wykupu surowca tytoniowego, oraz sprawę przystąpienia na członków do Spółdzielczego Banku Związku Plantatorów Tytoniu z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie.

Na powyższych zebraniach rejonowych przeprowadzono uchwałę przystąpienia do Spółdzielczego Banku Związku Plantato-rów Tytoniu z udziałami 100 zł od 1 ha pla-nych w dwóch ratach.

Ze sprawozdania prezesa p. Bajka wyni-

ka, że Zarząd Pomorskiego Związku Plan-tatorów Tytoniu utrzymuje żywy kontakt z Polskim Monopolem Tytoniowym, z którym współpraca ułożyła się jak najlepiej.

Ruchliwy Zarząd dbał o interesy zrzeszonych plantatorów, zaopatrując ich w na-wozy sztuczne, eznupek, ramy inspektowe i t. p., interweniując przy tym w kilku wy-padkach w sprawach podatkowych i in-nych.

Dyskusja stała na bardzo wysokim po-ziomie i ujawniła ona duże wyrobienie spo-łeczne i państwowe plantatorów okręgu po-morskiego, dążących stale do podniesienia produkcji i jakości surowca tytoniowego.

Świecie

— Już nie wrócił z odpustu. Syn kole-jarza 17-letni Bernard Gzela z Mirowice pojechał rowerem w niedzielę do Topól-na na odpust. W drodze powrotnej Gzela i towa-rzyszący mu koledzy zatrzymali się przy jeziorze, obok którego przejeżdżali, by ochłó-dzić się kąpielą. Gzela spocony i zmęczony skoczył do wody, popłynął kawał od brzegu i począł tonąć. Zanim zdołano mu przyjść z pomocą, Gzela zginął pod wodą. (ś.)

— Skrzynia w polu zboża. Przy kosze-niu zboża na polach nadleśnictwa państwowe-go w Świekatówku, robotnicy znaleźli

skrzynię, zawierającą sporo rozmaitych rzeczy jak: bieliznę itd., porzuconych praw-dopodobnie dość dawno, wszystko bowiem było już zniszczone. Chodzi tu prawdopo-dobnie o porzuceny łup złodziejski.

— Wypadek motocyklisty na szocie. Na szosie łowińsko-kornowskiej, pod Serockiem zderzył się jakiś motocyklista z jadącym z przeciwniej strony rowerzystą. Motocyk-li-sta złamał rękę, natomiast cyklista odniósł tylko lżejsze obrażenia tak, że mógł o wła-snych siłach odbyć rowerem dalszą po-dróż. (ś.)

Nagły zgon duchownego w hotelu gdyńskim

Do Gdyni przybył w charakterze tury-sty 65-letni ksiądz Erazm Kałkowski, stale zamieszkały w Biezdrowie pod Wronkami, w woj. poznańskim. Ks. Kałkowski zamie-szkiwał w hotelu Grzegowskiego przy ul. Starowiejskiej.

Zmęczony przechadzką nad morzem i tropikalnym upałem, ks. Kałkowski powró-cił do hotelu, by odpocząć. Wówczas to do-stał ataku sercowego. Zaalarmowana służ-ba wezwała pogotowie lekarskie. Wszelka jednak pomoc okazała się spóźniona. Sędzi-wy ksiądz wyzionął ducha.

Ciałem zmarłego zaopiekowały się Sio-stry Miłosierdzia oraz miejscowe ducho-wieństwo.

Szkodniki i choroby roślin grasią na Pomorzu

Według informacji Pomorskiej Izby Rolniczej, buraki na Pomorzu zostały uszkodzone dość powszechnie przez mszyce. W niektórych okolicach uszko-dzeniu uległy również rośliny strączko-we. Na ziemniakach w wielu miejscach silnie wystąpiła czarna nóżka. Niektóre odmiany ziemniaków są w bardzo sil-nym stopniu opalone przez choroby wirusowe, które z powodu niekorzyst-nych warunków wiosną br. ujawniły się obecnie. W lasach sosnowych gołęź spowodowała w południowych powia-tach brudnica mniszka.

Obiad za... 37 groszy

Pod takim tytułem i hasłem wydał Mor-ski Instytut Rybacki w Gdyni najnowsze przepisy przyrządzania potraw z ryb mor-ekich. Na 16-tu stronach znaleźć można wiele praktycznych przepisów smażenia i gotowania filetów rybnych. Przepisy te są do nabycia we wszystkich księgarniach i cieszą się dużym popytem wśród letników przebywających na wybrzeżu morskim.

Skrócenie czasu pracy z powodu upałów

GDANSK. Z powodu upałów, urzędy oraz przedsiębiorstwa prywatne, a nawet redakcje piśm w Gdańsku skróciły czas u-rzędowania o 2 godziny dziennie.

Notowania giełdowe

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 4 sierpnia

DEWIZY: Belgia 89,68; Berlin 212,01; Gdańsk 99,75; Amsterdam 289,26; Kopenhaga 115,70; Lon-dyn 25,99; Nowy Jork czeki 5,29½; Nowy Jork ka-bel 5,29½; Oslo 130,22; Paryż 14,55; Praga 18,29; Sztokholm 133,61; Zurich 121,10; Mediolan 27,89; Helsinki 11,44; Montreal 5,28¾; Tel Aviv 25,90.

Tendencja dla europejskich słabsza, dla ame-rykańskich utrzymana.

WALUTY: Belg. belg. 89,65; Dolary am. 5,25; Dolary kanad. 5,26½; Floreny hol. 289,00; Frank franc. 14,53; Franki szwajc. 120,90; Funtys ang. 25,88; Guldeny gdańskie 99,75; Korony; czeskie 15,00; duńskie 115,45; norweskie 129,90; szwedzkie 133,30; Liry włoskie 22,80; Marki fińskie 11,30; Mar-ki srebrne 95,00; Tel Aviv 25,70.

AKCJE: Bank Polski 126,00; Bank Zachodni 89,25; Cukier 39,00; Węgiel 33,65; Lilpop 26,33; 5 proc. War-szawy 1933 75,00 drobne; 5 proc. Łodzi 1933 67,25; 6 proc. obl. Warszawy 8 19 em. 75,00. — Tendencja dla akcji: mocniejsza.

PAPIERY: 4½ proc. wewnętrzna 67,00; 3 proc. inwest. I em. 83,00, II em. 82,00; 5 proc. konwer-syjna 69,85; 4 proc. prem. dol. 42,75; 4 proc. konso-lidacyjna 67,75; 8 proc. ziemskie dol. gwarantowane 80,00; 8 proc. ziem. dol. kupon 26,33; 5 proc. War-szawy 1933 75,00 drobne; 5 proc. Łodzi 1933 67,25; 6 proc. obl. Warszawy 8 19 em. 75,00. — Tendencja dla pożyczek i listów utrzymana.

NOTOWANIA GIEŁDY BYDGOSKIEJ z dnia 3 sierpnia

Zboża:

Pszonica I 743 g.l. stara 25—25,50, II 726 g.l. stara 24—24,50, nowa zdalna do przemiału 21,50—22; żyto nowe zdalne do przemiału 16—16,50; jęczmień browarowy 673-678 g.l. 15,50—15,75, 644-650 g.l. 15,25—15,50.

Przetwory młynarskie:

Mąka pszenna gat. I. wyciągowa 6—30 proc. wł. w. 45,25—46,25, gat. I 0—50 proc. wł. w. 42,25—43,25, gat. IA 0—65 proc. wł. w. 39,75—40,75; raze-wa 0—95 proc. wł. w. 33,75—34,25; mąka żytnia gat. I 0—65 proc. 31—31,50; razewa 0—95 proc. 26,50—27,50, 70 proc. eksp. na wywóz do W. M. Gdańsk 30,50—31; otręby pszenne mialkie z przem. stand. 11,25—11,75, średnie z przem. stand. 11,75—12,25, gru-be z przem. stand. 12,75—13,25; otręby żytnie z przem. stand. 12,75—13,25; otręby jęczmienne 12,54—12,75; kasza jęczmienna krajana wł. w. 25—25,50; pęczak wł. w. 25—25,50, perlowa wł. w. 35,50—36,50

Strączkowe, oleiste, konieczyg, nasiona i in. Groch Wiktorja 24—27; zielony Folgera 24—27; rzepak ozimy bez worka 41—42,50; rzepak ozimy bez worka 39—40; gorczyca 34—36.

Pastwne i inne

Makuchy: lina 22,50—23, rzepakowe 14,50—15,25, słonecznikowe 40-42 proc. 17,75—18,75; sru-sojowy 22,75—23; siano nadnoteczkie luzem — nowe 3,50—4,25; siano nadnoteczkie prasowane — nowe 6,50—7,25.

Jubileusz Mont-Blanc

Sto pięćdziesiąt dwa lata temu, 8-go sierpnia, w sferach alpinistów rozeszła się elektryzująca wieść: Mont-Blanc, niezwykły dotąd szczyt, został wreszcie zdobyty! Śmiałkami, którzy tego dokonali, byli: Jacques Balmat z Chamonix i dr. Michel Paccard z Genewy.

Podobno powodzenie przedsięwzięcia jest zasługą przede wszystkim pierwszego z nich, udało mu się bowiem po długich poszukiwaniach, odkryć nieznane dotąd przejście przez t. zw. Skąły Czerwone, które doprowadziło wreszcie alpinistów na nietknięty dotąd nogą ludzką szczyt Mont-Blanc. Z tego też zapewne powodu, pomnik w Chamonix, uwieczniający zwycięstwo człowieka nad naturą alpejską, poświęcony został Balmatowi, chociaż zwolennicy dr. Paccarda, a nie brak ich nawet obecnie, twierdzili zawsze, że palma pierwszeństwa winna przypaść jemu w udziale a nie Balmatowi.

Motywy przedsięwzięcia nie należy jednak szukać jedynie w ambicji sportowej. Do pokonania Mont-Blanc przyczyniła się walenie znaczna nagroda pieniężna, przeznaczona przez słynnego uczonego, de Saussure, dla zwycięzców najwyższego w Europie szczytu. Nagroda ta przez długi czas rozpalala umysły przewodników i alpinistów-amatorów, przyczyniając się do wielu wypraw na Mont-Blanc. Najpierw udało się dotrzeć do Grand-Plateau (4.000 metrów), następnie do Rochers des Bosses (4.500 metrów), ale nikomu przed Balmatem i Paccardem nie udało się przezwyciężyć ostatnich najcięższych 300-tu metrów, oddzielających Rochers des Bosses od właściwego szczytu.

W następnym roku, t. zn. w 1787, de Saussure również dotarł na szczyt Mont-Blanc tą samą drogą, co Balmat i Paccard. W kilka lat potem odkryto nową drogę, zwaną „Korytarzem”, dłuższą nieco, ale o wiele łatwiejszą.

Zaszczyt zdobycia Mont-Blanc w porze zimowej przypadł kobiecie, Miss Anneli Straton, podczas kiedy w r. 1904

Hugo Mylius, jako pierwszy, dotarł na szczyt na nartach.

Dziś wspinaczka na Mont-Blanc przestała już być nadzwyczajnym wyczynem sportowym. Opowiadają, że jakiś Paryżanin odbył „przechadzkę” do Rochers des Bosses w lakierkach i meloniku!

O ile nie jest zalecenia godnym podobny ekwipunek, nie należy jednak

traktować wyprawy na Mont-Blanc, jako dostępnej jedynie wytrawnym alpinistom. Niewielką zaprawą górską wystarczy obecnie dla odbycia tej interesującej bądź co bądź wyprawy, którą w znacznym stopniu ułatwia kolejka zębata na Aiguille du Midi, oszczędzająca najbardziej uciążliwy etap drogi na Mont-Blanc.

Gandhi się odmładza

W Indiach rozeszła się sensacyjna pogłoska, jakoby Gandhi, ulegając namowom swego otoczenia zgodził się przeprowadzić kurację odmładzającą. Kurację tę Gandhi ma odbyć wedle systemu „Yogic-Kayakal”. System ten zastosowany został niedawno do 76-letniego nacjonalisty hinduskiego Pandit-Malawiya z dużym skutkiem. Wspomniana metoda kuracyjna jest, jak stwierdził sędziwy pacjent, który ją przeżył ogromnie

męcząca. Przez 40 dni pacjent przebywać musi w ciemności, nie wolno mu wychodzić z pokoju, nie wolno mu się kąpać, golić, ani też nie może on wogóle wykonać żadnego ruchu. Stosowane są w czasie tej kuracji pewne zabiegi, będące tajemnicą kuracji. Pandit-Malawiya przybrał na wadze, siwe jego włosy odzyskały czarny kolor, wzrok mu się znacznie poprawił, a pamięć i głos dopisują mu, jak za najlepszych czasów.

Największe oko astronomiczne świata

Soczewka największego teleskopu świata, który zostanie w najbliższym czasie ustawiony w obserwatorium astronomicznym na Mount Palomar w Kalifornii, ma średnicy 5 mtr. Dzięki tej niezwykle silnej soczewce można będzie dostrzec ponad 1000 mil. gwiazd. Siła światła nowego teleskopu pozwala na zobaczenie płonących świecy, ustawionej w odległości kilkunastu kilome-

trów. Ucnia amerykańscy spodziewają się że przy pomocy tego teleskopu rozwiążą zagadkę kanałów, dostrzeżonych na Marsie.

Polerowanie taśmy stalowej, w którą soczewka zostanie oprawiona, zostało ukończono po 6 miesięcznej żmudnej pracy. Taśma ta waży 150 ton i musiała być przetransportowana w trzech odcinkach specjalnym pociągiem towarowym.

Ubezpieczenie na życie przeprowadzone w porę

Makler giełdowy w San Francisco nazwiskiem Jeremiasz Bering dał się namówić agentowi pewnego towarzystwa ubezpieczeniowego do podpisania polisy, mocą której ubezpieczył swe życie na sumę miliona dolarów. Podpisawszy to ubezpieczenie wyszedł wraz z agentem ze swego kantoru i w chwili,

w której przechodził przez ulicę, został przejechany na śmierć przez samochód. Wdowa jego otrzymała następnego dnia sumę miliona dolarów, a cały wypadek służy wspomnianemu towarzystwu ubezpieczeń jako reklama szybkości wypłaty ubezpieczenia.

Europie grozi nowy narkotyk

W portach francuskich skonfiskowano w ciągu ostatnich tygodni większe ilości nieznanego dotychczas w Europie narkotyku. Nowy narkotyk nazywa się Mescalina i otrzymywany jest z kaktusów meksykańskich. Mescaliny używają od wielu lat Indianie, ale również i biali w Stanach Zjednoczonych, i stąd znalazła ona drogę do Europy. Pomimo, że stwierdzono, iż liczba amatorów Mescaliny, zwłaszcza w Paryżu, stale się zwiększa, zwalczanie w drodze ustawowej tej nowej trucizny jest o tyle trudniejsze, że nie figuruje ona jeszcze na liście zakazanych narkotyków.

W drodze na ważną konferencję...
L. powrót.

Mieczysława Łuczyńska

SPALONE MOSTY

Anka odetchnęła z ulgą. Nareszcie znajdowała się w środowisku, o jakim od dawna marzyła.

Już po kilku dniach, w domu Kownackiego poczuła się jedyną władczynią.

Wolski, administrator domu wydał się jej teraz nędzarzem, w porównaniu z Kownackim. Jedyną jej pracą stało się gruntowne przemyślenie taktyki, jaką powinna zastosować do przemysłowca, aby go przykuć do siebie na zawsze. Myśli jej przebiegały się w wyszukiwaniu najbardziej pomyslowych kłamstw. Do tej pory Kownacki nigdy nie pytał ją o stosunki rodzinne. Już przy pierwszym spotkaniu sama powiedziała mu że mąż jej jest administratorem domu, niesłychanym tyranem, z którym życie jej równa się niewoli. Mówiła tonem tak przekonywującym, a w jej pięknej twarzy malowało się tyle rozpacz, że Kownacki współczuł jej całym sercem.

Gdy pewnego dnia, bliska płaczu, oświadczyła mu że zamierza popełnić samobójstwo, doznał uczucia skurczu serca.

— Nie, pani tego nie zrobił — zawołał. — Proszę mi zaufać i pozwolić zająć się jej losem.

Wtedy na ustach Anki zakwitł uśmiech triumfu. Zaczęła w siebie wierzyć. Posiadała duży spryt i urodę — umiała wykorzystać te dwa dary. W pełni używała rozkoszy nowego życia. Owinięta jasnym obłokiem tiulów i koronek, godzinami leżała na eleganckim tapczanie w swoim buduarze, planując kampanię dalszej walki o władzę nad życiem.

XXIV.

Karta z napisem: — „Porządek dnia” przesyłał Pawła niemal na każdym kroku. Przygwożdżona do ściany pchała się w oczy z gwałtowną natarczywością.

Naginanie się do norm, przepisów i porządku, trudno idzie, gdy się ich poprzednio nie znało.

Magiczny sygnał pobudki, wyrzucanej o wczesnym ranku, jak kamień z pracy, spadał ogłuszającym rzutem na umysł Pawła i nie zostawiał nawet chwili czasu na przedsięwzięcie jakiegokolwiek myśli. Drużynowy, anioł-straż porządków rekruckich, daleko-ieżna, sonda wzroku wydobyla naidrob-

niejsze przekroczenia przeciwko nienaruszalnym paragrafom. Siennik na łóżku swoją równością miał przypominać prostokątne pudełko, koc powinien być wyrównany w linię prosta, buty lśniące „jaśniej słońca”.

I porządek dnia posuwał się razem ze słońcem.

Po krótkiej modlitwie — śniadanie. Nic nie pomagało kręcenie nosem na ukazującą się maszynę kawy. Należało ją wypić w oznaczonym czasie i spieszyć się do dalszych punktów systematycznego planu. Drugi anioł-straż, dyżurny oficer, troskliwym wzrokiem oglądał poszczególne części mundur. Nie mogło brakować żadnego guzika. Jeszcze chwila i następowała musztra.

— W lewo zwrot! W prawo patrz! Odlicz!

Obowiązkowe przejście Przesposobienia Wojskowego jeszcze podczas uczęszczania do gimnazjum wiele Pawłowi ułatwiło. Teraz dopiero odczuł zbawienność pod wieloma względami wpływ szkoły. Dwukrotne spotkanie go kary wypłynęło z własnego niedbalstwa, podczas, gdy innych rekrutów spotykało to samo częściej raczej za ich nieumiejętność. Niektórzy z nich zwłaszcza chłopcy ze wsi, w pierwszych dniach popadali w prawdziwe ogłupienie i zasługiwali sobie u podoficerów na miano „niedorozwiniętych oferm”.

Ten mało zaszczytny tytuł „niedorozwiniętego oferm” pewnego dnia został również skierowany pod adresem zamyślonego Pawła.

Na poobiednim wypoczynku rekruci wyrazili Niemojewskiemu współczucie. Byli tacy, którzy łatwiej od niego poddali się nienaruszalnym prawom.

— Tu, bracie, ani jednego własnego słowa wtrącić nie możesz — tłumaczyli mu. Rozkaz jest rozkazem. Głowę musisz mieć dobrze na karku, jak Pan Bóg przykazał, oczy skierowane, gdzie potrzeba, a krok śmiały, jakby do ciebie cały świat należał.

W pierwszych dniach Paweł nie mógł pogodzić się ze swoim losem. Czł się poniżony i zmaltretowany przez nieublagany ucisk trzech najważniejszych sił, którymi tu były: Pilność! Karność! Punktualność!

Po nad te tylko śmierć mogła być silniejsza

i Paweł nieraz modlił się o nią. Ale śmierć nie przychodziła, a na miejsce jej występował mus spełniania obowiązków i to spełniania sumiennego, pod grozą i obawą kary. Życie dla Pawła stało się ciężkie. Nie przyzwyczajony do obowiązkowości, musiał wyczerpać całą wolę aby uniknąć kary i uwag podoficerów, których uważał za prostaków w stosunku do siebie, a którym musiał podlegać.

Wraz z buntem przyszło przebudzenie ambicji.

— Gdybym miał maturę... — rozmyślał nieraz.

Nie pocieszały go serdeczne listy od rodziny, ani Kazika Sędzimir, który przebywał w seminarium duchownym i często zapowiadał Pawłowi, że chyba z niego ucieknie. Niemojewski długo zastanawiał się nad każdym listem kolegi. Wzruszenie tamowało mu oddech, do myśli cisnęły się wspomnienia tych beztróskich czasów, w których jedynym smutkiem były wyrzuty rodziców, po złapanej w szkole dwójce.

Kurs rekrucki minął prędzej, niż Paweł się tego spodziewał. Przysługiwało mu prawo wyboru broni. Jeszcze przed poborami długo się nad tym zastanawiał. Leszek doradzał mu kawalerię, Aniłka lotnictwo, a Kazik piechotę. Rady nie wydały mu się dobre. Mimo przestróg wybrał artylerię.

— To najbardziej inteligentna broń — odpisał Kazikowi.

Minęła zima i przedwiośnie. Niemojewski w ciągu tych kilkunastu miesięcy, zmędział, nabral szerokiego i śmiałego spojrzenia, pewnego siebie kroku. Tego nauczał regulamin wojskowy. Prawo jego było święte, a Paweł, mimo wszystko nie lubił sprzeniewierzać się świętości. Jak w dzieciństwie, pod strachem kary Bożej, tak teraz, pod władzą lęku, przypominającego areszt o chlebie i wodzie, sumiennie wypełniał dogmaty religii służby wojskowej.

Stopniowo zapoznawał się ze skutecznym działaniem artylerii.

Tablica z napisem: „Porządek dnia” przestała go razić. Znal ją na pamięć i nie była już dawnym postrachem, przesyconym trującymi gazami tajemnicy. Przyszła chwila wyjazdu na manewry letnie. Na widok żołnierzy ludzie przystawali na ulicach i żegnali ich uśmiechami. Paweł nieraz widział podobne momenty, a jednak w tej chwili przeżywał je inaczej. Dawno już mineli przedmieście miasta, a serce jego wciąż drżało jakimś niezrozumiałym uczuciem, obcym dotąd i nieznanym.

(Ciąg dalszy nastąpi)